

csak Lajos

Utaztam a buszon,
nem azon akartam.

Fölszállt

Manyika néni, nyugdíjas matektanár. Leülő hátáról eszembe jutott a '69-es úttörőtábor, ahol már unva nagyon a hős Winnetout, Lajos órs akartunk lenni. Manyika néni igazított aranykeretes szemüvegén és azt kérdezte ott, de mondjátok, milyen Lajos? Gyorsan rávágtam, mi csak Lajos. Ki az a Csakk Lajos faggatott tovább Manyika néni a matektanár, aki így mondta, Csakk Lajos. Nem tetszik ismerni a Csakk Lajost, kérdeztem vissza dacosan. Hát jó gyerekek, legyetek, de otthon a Csakk Lajosnak még majd utánajárunk, hagyta ránk akkor, ott, Manyika néni, az úttörőtábor '69-es nyárderekán. Néztem a mostani hátát, ahogy leszállt és utána kiáltottam, csak Lajos, Manyika néni, csak Lajos! Nem fordult hátra.

Egy vagy több földönkívüli

Hatvanhat éve lakom a várost, de még sohasem csöngetett be hozzám egy vagy több ufó. Persze rendőrfőkapitány, érsek, filatelista, vājár, cukorgyáros, artista és bankigazgató sem. Költő, nyomozó, zenész, szobrász, könyvtárigazgató, nyomdász, műbútorasztalos, és borműves

már igen, de mindez mit ér, ha egy vagy több ufó viszont nem. Bár lehet, hogy már mégis, csak kérdezőbiztosnak néztem őt vagy őket, mert nem tudom, hogy néz ki egy vagy több ufó.

Ha egy kedd reggel félnyolckor, mikor már egyedül lennék otthon, becsöngetne hozzám egy vagy több ufó, megkérdezném, egymokkát? Aztán semmiségekről beszélgetnénk, mert nyilván nem velem akarná, akarnák megbeszélni a világok nagy dolgait. Két óra múlva elmenne, elmennének és én este elmesélhetném a borozóban, hogy végre becsöngetett hozzám egy vagy több ufó és jót beszélgettünk, mokkáztunk. Kétkednének a vendégek, mert fotót persze elfelejtenék készíteni. Meghívnának egy vagy hat fehér kisfröccsre és több szó már nem esne az egy vagy több nálamufóról.

Fekete, kovácsoltvas ördögök

Megrántottam a derekam, Csabukám.
Ezt mondta apámnak a nagymama mindig,
mikor megérkeztünk hozzá Pécsre,
megrántottam. Ebből apám tudta,
valamit azonnal meg kell csinálnia.

Egy kedden apám otthagytott pár napra,
a nagymamánál. Társbérlet, villamos,
tarkedli, sarkibolt és a lámpa, az a fekete,
kovácsoltvas, három ördögös lámpa.

Este, mikor fölkapcsolta, át kellett
mennem az ördögárnyékok alatt,
éjjel tudtam, ott vannak fölöttem.

Nappal kint villamos, konyhában tarkedli,
szomszéd szobában Sándor bácsi a társbérelő,

sarkon az ugorjlefiambolt és fölöttem az a három ördögös, kovácsoltvas lámpa.

Csütörtökön jött értem apám. Hazafelé a kocsiban alig beszéltünk, csak bámultam kifelé az ablakon és örültem hogy újrapécsig nem kell félnem azoktól a fekete, kovácsoltvas ördögöktől.

Rostoka László: New suffering (plakát)